

ת"פ 23616/08/14 - מדינת ישראל נגד טירלאב אספה, אקילו סלומון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תאריך: 30 בדצמבר 2014

ת"פ 23616-08-14 מדינת ישראל נ' אספה

אסיר(עציר) ואח'

בפני כב' השופטת יהודית אמסטרדם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד גלית אפרתי

נגד

1. טירלאב אספה ע"י ב"כ עו"ד שרון

קופפר

2. אקילו סלומון ע"י ב"כ עו"ד חאלד

סואלחי

הנאשמים

גזר דין

א. פתח דבר

1. הנאשמים הורשעו עפ"י הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של **תקיפה בנסיבות מחמירות** - עבירה לפי סעיף 382(א) ביחד עם סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. על פי כתב האישום בו הודו הנאשמים, בתאריך 12.8.2014 בסמוך לשעה 5:00 לפנות בוקר הם חלפו באקראי על פני א.ו. (להלן: "**המתלונן**") ביחד עם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה.

בתכוף לכך, תקפו הנאשמים את המתלונן בצוותא חדא, ברח' נווה שאנן בתל אביב, בכך שחנקו אותו, אחזו בידיו ובעטו בו.

כתוצאה מהתקיפה נחבל המתלונן בראשו ומרפק ידו השתפשף.

ב. הסדר טיעון

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לאחר מספר ישיבות גישור אשר נוהלו ע"י כב' השופט נויטל, ולפיו עתרו ב"כ הצדדים במשותף להטיל על כל אחד מהנאשמים 8 חודשי מאסר ושבוע, מאסר על תנאי, ופיצוי למתלונן בסך 550 ₪ על ידי כל אחד מהם.

ג. טיעוני ב"כ הצדדים

4. ב"כ המאשימה עתרה לבית המשפט לכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים בצינה כי העונש המוצע מצוי במתחם הענישה הראויה.

5. ב"כ המאשימה הציגה את השיקולים שעמדו בבסיס הסדר הטיעון בציינה, כי קשיים ראייתיים הביאו לתיקון כתב האישום כך שהעבירה בה הורשעו הנאשמים הומרה לעבירה המצויה בסמכות בימ"ש שלום.

עוד הדגישה מחד גיסא את חומרת המעשים המיוחסים לנאשמים, ומאידך גיסא את העובדה כי עסקין בנאשמים נעדרי עבר פלילי אשר נהנים מתמיכה משפחתית.

6. ב"כ הנאשמים עתרו אף הם לביהמ"ש לכבד את הסדר הטיעון בהדגישם את נסיבות חייהם הקשות של הנאשמים כפליטים, וכן את הבעת החרטה והקשיים הראייתיים שהביאו להסדר הטיעון.

ד. דין

7. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, מקום בו מוצג בפני בית המשפט הסדר טיעון הכולל הודאה מצד הנאשם וענישה מוסכמת, על בית המשפט לכבד הסכמה זו, אלא אם כן זו נוגדת את אינטרס הציבור. במסגרת זו, בית המשפט נדרש לזהות את מתחם העונש ההולם על פי מנגנון הבניית שיקול הדעת בענישה, הגם שאינו מחויב בו [ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל, (פורסם במאגרים, 4.12.13) פסקות 16 ו-19].

8. לשיקולים שעניינם קשיים ראייתיים קיים משקל מיוחד, שיש בו כדי להצדיק פערים משמעותיים בין הענישה הראויה על פי עיקרון ההלימה לבין ענישה מוסכמת במסגרת הסדר הטיעון (ע"פ 416/12 **שיצינין נ' מדינת ישראל**, ניתן ב-12.06.14).

9. אין צורך להכביר מילים אודות חומרת המעשים שביצעו הנאשמים אשר חבטו בעובר אורח תמים שהלך ברחוב. בנקל ניתן לשוות לנגד עינינו את רגעי האימה שחווה המתלונן עת הותקף על ידי השניים בפתאומיות, ללא כל אינטראקציה קודמת.

מעשי הנאשמים פגעו בזכות המתלונן לשלמות גופו ונפשו, ובזכותו לתנועה בטוחה במרחב הציבורי.

10. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, אזכיר שאף שהדין התנהל בפני בית המשפט המחוזי, מדובר בעבירות המצויות בסמכות בית משפט השלום, כאשר העונש המרבי בגין המעשים בהם הורשעו הנאשמים עומד על 6 שנות מאסר.

עיון בפסיקה המקובלת בבתי המשפט המוסמכים מלמד כי במקרים אחרים בהם היה מדובר בתקיפה חד פעמית, ללא חבלות קשות, ואף שלא התלווה שימוש בכלי נשק, הוטלו עונשים דומים לעונש המוסכם המוצע לבית המשפט, ולעתים אף עונשים קלים ממנו [ראו סקירתו של כב' השופט קובו בת"פ (פ"ת) 29811-04-13 **מדינת ישראל נ' פרץ** (פורסם במאגרים, 8.1.14)].

11. בשים לב לפסיקה האמורה, אני סבורה שמתחם העונש הראוי בגין מעשי הנאשמים הוא בין 6 ל-12 חודשי מאסר.

משהעונש המוסכם עומד במתחם ההלימה, ברי כי יש לייתן תוקף להסדר הטיעון על כל היבטיו.

12. לאור כל המקובץ לעיל אני מטילה על כל אחד מהנאשמים העונשים כדלקמן:

א. 8 חודשי מאסר ושבוע החל מיום מעצרו בתאריך 12.8.2014.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. תשלום פיצוי למתלונן ע"י כל אחד מהנאשמים בסך ₪ 550. במסגרת זו יועבר למתלונן (סכום שנתפס אצל נאשם 1), ויתרת הסכום בסך 100 ₪ ישולם על-ידי כל אחד מהנאשמים תוך 30 ימים ממועד מתן גזר הדין.

הודע לנאשמים על זכותם לערער לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' טבת תשע"ה, 30 דצמבר 2014, בנוכחות הצדדים.